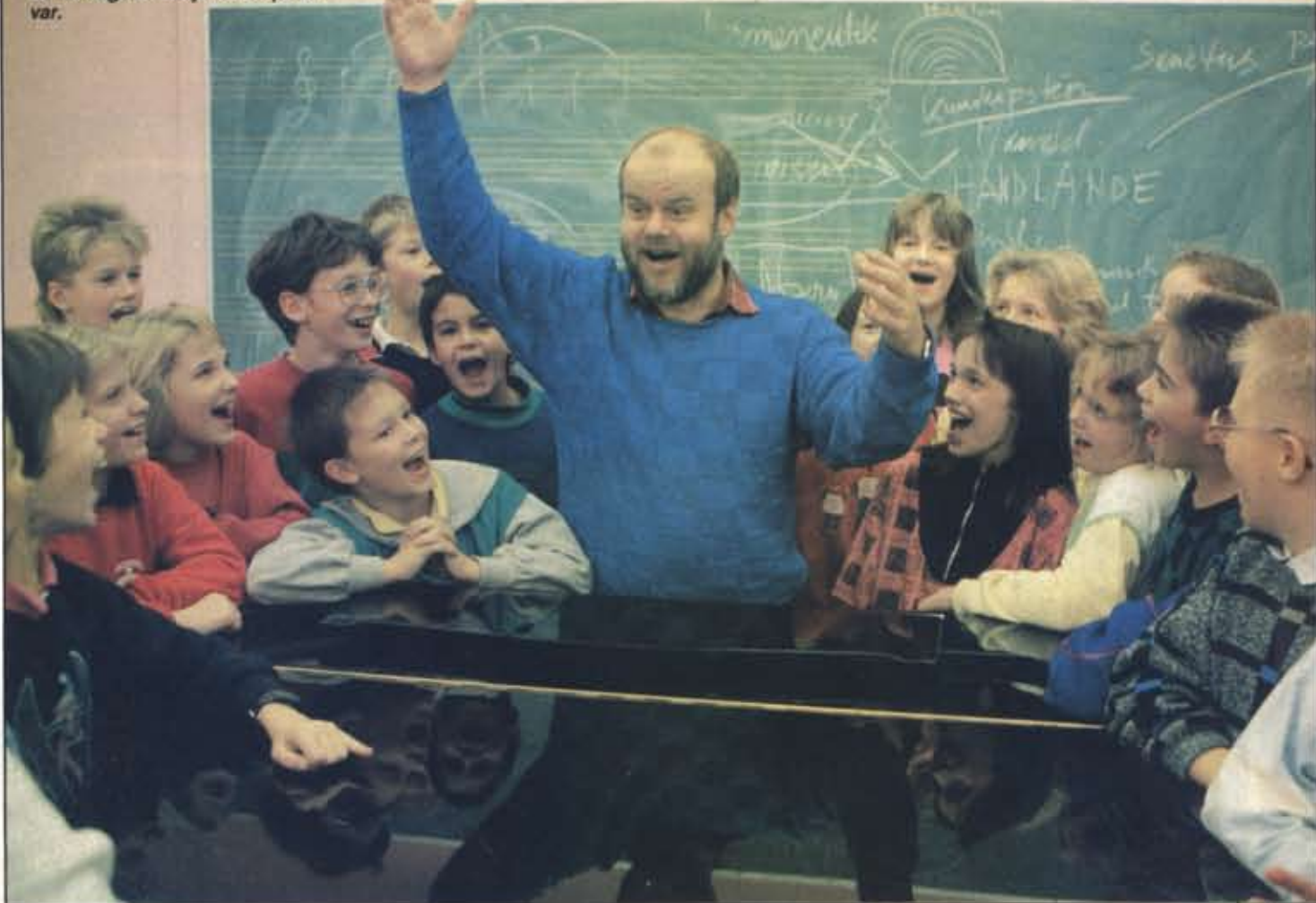

– Barnmusiken har låg status i Sverige, säger Bosse Johansson. Det är dags att börja ta den på allvar.

– Det är svårt att ha konstnärliga ambitioner i frikyrkan.

Bosse Johansson vet vad han talar om. Han har sina rötter i SMF och ett förflutet som både körledare och musikkonsulent inom samfundet.

ken!

Bosse Johansson låter tryggt och trevligt småländsk. Och mycket riktigt, han är född i Värnamo. Han har sina rötter i Svenska Missionsförbundet, och var bara 14 år gammal när han startade sin första ungdomskör i kyrkan.

Musiken och frikyrkan

Det är ett tiotal år sedan han var aktiv inom SMF, men på sin tid hann han med att tillhöra SMS, Svenska Missionsförbundets Sångarförbund, och att vara musikkonsulent inom samfundet.

– Fortfarande har jag stor respekt för den musikaliska verksamheten inom frikyrkorna, säger han. Jag tycker frikyrkorna har gått framåt i sin musikaliska utveckling.

– Men det är svårt att ha konstnärliga ambitioner i frikyrkan. Och jag tror att frikyrkan missar många duktiga musiker för att de inte känner någon riktig plattform inom församlingarna. Den seriösa musiken har ofta fått styrka på foten för den populistiska. Jag har sett mycket lite av generositet gentemot dem som vill arbeta med seriös musik.

Musikalisk kick

Så småningom blev Värnamo musikaliskt trångt för Bosse. Han gav sig vidare, till Stockholm och Musikhögskolan. Här fick han sin första egentliga musikaliska skolning av Karl-Erik Andersson och Erik Eriksson.

– När jag kom till Stockholm började jag i Storkyrkans kör, minns Bosse. Den upplevelse det var att få sätta sig ned i kören och sjunga gregoriansk från 300-talet, den glömmar jag aldrig. Det var nog min största musikaliska kick nånsin.

Annars är han något av musikalisk allätare. Han konsumerar det mesta.

– Har jag ägnat mig en tid åt den nya musiken kan det vara en ren befrielse att få gå över till Palestrina eller Monteverdi.

Nån favoritkör – det har han inte. Lyssnar gärna till professionella körer, men lika gärna till glada amatörer. Han lyssnar gärna till de främsta operasolisterna, men lika gärna till en 80-årig dalkulla som sjunger gamla skillingtryck.

Han förklarar och säger:

– Egentligen är det röster jag

är fascinerad av. Av äkta musikalisk känsla och engagemang. Sånt kan man aldrig ta miste på. Detta betyder nu inte att jag gör avkall i min strävan efter perfektionism med mina körer. Vad det egentligen handlar om är att kunna förena teknik och känsla.

Flickkör och kammarkör

Kanske är det just det han har lyckats med i sin flickkör, Adolf Fredriks flickkör som han, i jämlikhetens namn, startade 1971. Det fanns redan en gosskör.

För i år har Bosse och hans 45 flickor fått sitt internationella genombrott. På en körfestival i Nantes i Frankrike i februari vann de de priser som fanns att vinna, och blev mycket uppmärksammade.

– Att leda flickkören kräver min högsta professionella insats, säger Bosse. Det är ett svårt instrument att hantera.

Jämsides med flickkören leder Bosse också Bromma Kammarkör. Han startade den själv för 21 år sedan. Det är här han kanaliserar sitt intresse för den nya musiken.

För sina insatser som körledare har han alltså blivit "Årets körledare". Men inte bara det – han har också blivit Johannes Norrby-medaljör 1986. Framgångarna avlöser varann, men Bosse tar det hela lugnt. Konstaterar bara:

– Det är ett jordnära jobb att vara körledare.

– Dessutom är det en konstnärlig drift i mig att alltid vilja utveckling. Jag hör inte till dem som kan slå mig ned och spegla mig i medaljen!

Tiden före jul är hektisk för Bosse. Då musiceras det vilt. Med körerna och med klasserna på Adolf Fredrik. Men över själva julen, då tar han paus. Då lyssnar han, helst till de gamla invanda julsångerna. Nu tändas tusen juleljus, Gläns över sjö och strand och Bereden väg – det är hans favoriter.

– Jag tycker trygghet och tradition är viktiga i jul. Och för mig är de gamla julsångerna just trygghet.

Men vilan blir aldrig lång. Snart är terminen igång igen och Bosse kör för fullt. Med sin kammarkör, sin flickkör och sina klasskörer bidrar han stort till en ständigt växande svensk körrörelse.

Bosse Johansson årets körledare: TA BARNMUSIKEN PÅ ALLVAR!

Under 1986 har framgångarna avlöst varann. Hans flickkör fick sitt internationella genombrott, han blev "Årets körledare" och Johannes Norrby-medaljör.

Nu skulle han kunna sitta lugn och bara spegla sig i medaljen. Men det har han varken lust eller tid till.

Möt honom här – Bosse Johansson.

TEXT: GUNILLA HJELMÅKER
FOTO: HÅKAN FLANK

■ ■ ■ Han blev "Årets körledare" 1986. Inte dåligt, med tanke på konkurrensen. Sjuttio kandidater, alla ytterligt väl kvalifice-

rade. Och visst är han hedrad av utmärkelsen!

Helst vill han se den som en markering av sitt arbete med

den nya musiken. Arbetet med de nya tonsättningarna, med musikaliska experiment. Och naturligtvis som en uppskattning av arbetet med barn och ungdom.

– Barnmusiken har låg status, säger han. Sverige är ett fullkomligt obrutet fält på det här området. Det är egentligen märkligt att vi har världsberömda vuxenkörer, så lite som vi faktiskt satsar på barn och musik.

Själv satsar han i alla fall friskt, Bosse Johansson. Han leder Adolf Fredriks flickkör och undervisar barn i musik och skönsång dagarna igenom. Och han får dem verkigen att sjunga.

– Kyrkligheten är ensam idag om att ha en riktig barnkörverksamhet, säger han. Det gör ju att den blir uniformerad. Jag tror att det är dags att börja ta barnmusiken på allvar.

Så avslöjar han sin egen filosofi kring ämnet barn och musik.

– Barn ska inte vara inställda i en riktning mot vuxenvärlden genom sin uppväxt. Barnen är ju fullkomliga i sig, i varje ålder. De barn och ungdomar jag har i mina körer behandlar jag inte som barn. Jag ställer lika höga krav på dem som på dem som jag gör på vuxna. Och jag försöker respektera dem för det de kan, för det arbete de lägger ner i kören.

Satsa på körrörelsen!

Det var Körsam, en paraplyorganisation för alla körförbund i landet, som utsåg "Årets Körledare". Och på körledarkonventet, där detta skedde, bildades också Sveriges Körledarförbund. Med uppgift att sammanföra körledare i olika sammanhang, och att arbeta för bättre förutsättningar för hela vår svenska körrörelse.

– Det behövs ett sånt forum, menar Bosse. För även om man alltid arbetar med en massa människor, så är det ett ensamt jobb att vara körledare. Man träffar sällan andra körledare.

– Och vad beträffar förutsättningarna vi arbetar under, så

återstår mycket att göra. Körrörelsen är en av våra största folkörelser, här finns den breda massan. Nu tycker vi det är rimligt att man satsar på den massan. Det är ju nationalekonomiskt säkra pengar att göra det. Att fylla människors liv med vettigt innehåll ger alltid utdelning.

– Jag kan inte riktigt förstå hur man kan oroa sig för våldet på gatorna samtidigt som man är med och bestämmer om nedskärningar på musikens område.

– Men trots att samhället idag inte prioriterar musikalisk verksamhet har vi en enorm körrörelse. Tänk då om man började ta den på allvar – då svindlar tan-